

Politika cena poljoprivrednih proizvoda

Vrsta: Seminarski Ď Broj strana: 14 Ď Nivo: Ekonomski fakultet

Značajno mesto u teoriji i praksi privrednog razvoja zauzima politika cena. To je nezaobilazno pitanje ekonomskih nauka. Agrarna politika svake zemlje postavlja fokus svog interesovanja usmeren ka temama vezanim za politiku cena poljoprivrednih proizvoda. Različita teorijska znanja koja se nude kao odgovor na postavljeno pitanje govore da nema adekvatnog rešenja formiranja cena poljoprivrednih proizvoda. To ujedno predstavlja i centralno mesto politike cena. Veliki problemi i poteškoće su stalni pratilac ovih pojava.

Formiranje cena u poljoprivredi isto kao i u industriji-velika greška ove teorije

Kad se govori o poljoprivrednim proizvodima, jasna je greška teorije, da cene poljoprivrednih proizvoda treba formirati kao cene industrijskih proizvoda. Činjenica je da postoji specifičnost poljoprivrednih proizvoda, kao i specifičnost same poljoprivrede, kao grane, u odnosu na druge grane i oblasti u privredi. Ta specifičnost se ogleda u:

obrtu od 1 do 1,5

načinu formiranja cena

velikom uticaju prirodnih faktora

dužini trajanja procesa proizvodnje od procesa rada

Samo u slučaju nepostojanja, tj. eliminisanja ovih specifičnosti postoji i mogućnost formiranja cena poljoprivrednih proizvoda kao i industrijskih. Jer nepostojanjem ovih specifičnosti agrar postaje ravnopravan sa ostalim privrednim subjektima iz drugih oblasti.

Medjutim kako je specifičnost poljoprivrednih proizvoda nezaobilazan ograničavajući faktor politike cena i formiranja cena tih proizvoda, ne mogu se koristiti isti kriterijumi i mere ekonomske politike u formiranju cena poljoprivrednih i industrijskih proizvoda.

Politika cena poljoprivrednih proizvoda u našoj zemlji kroz istoriju

-U periodu od 1945. do 1960. godine, zaostaju cene poljoprivrednih proizvoda za cenama industrijskih proizvoda. Takodje je to bila u nekim trenucima i namera države i ekonomske politike koja je bila vodjena u to vreme, a sve s razlogom da bi se pospešila industrijska proizvodnja. S ove tačke gledišta takvo vodjenje politike cena poljoprivrednih proizvoda zarad razvoja industrijske proizvodnje nije bilo potrebno. Svakako da je naša zemlja imala mnogo veće mogućnosti da se afirmiše preko poljoprivredne proizvodnje, pre nego preko industrijske, takodje za tu svrhu imala je i relativno dobar geografski položaj, kao i prirodne potencijale. Medjutim greška je učinjena. Takodje u ovom periodu uticaj tržišta na formiranje cena proizvoda bio je minimalni. Pod uticajem tržišta formirale su se samo cene onih proizvoda koji su predstavljali višak iznad potreba zemljoradnika i obaveznog otkupa. Sistem jedinstvenih cena se odnosio na žitarice, industrijsko bilje i stoku. Sistem vezanih cena poljoprivrednih proizvoda koji je uveden 1948. godine nije uspostavio paritet cena ovih proizvoda. Po ukidanju obaveznog otkupa poljoprivrednih proizvoda država je odredjivala maloprodajne cene prehrambenih proizvoda.

-U periodu od 1952. do 1965. godine plansko povećanje cena osnovnih poljoprivrednih proizvoda je trebalo da eliminiše administrativni uticaj na cene. Ipak taj administrativni uticaj i dalje je bio prisutan. Pri odredjivanju cene fokus pažnje je bio na društveno potrebnim troškovima proizvodnje i propisane stope akumulacije. 1956. godine uspostavljen je paritet cena poljoprivrednih i industrijskih proizvoda. Sve više se primenjuju zaštitne cene osnovnih poljoprivrednih proizvoda, takodje tražnja za poljoprivrednim proizvodima raste, zbog niskih cena istih, i ponovnog dispariteta cena na štetu poljoprivrede i njenih proizvoda.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com